

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620200512
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1620200512.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcov: 1./ D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. I. Č.. XXX, 2./ W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. I. Č.. XXX, obaja zastúpení AK Mgr. Zuzana Slovákova, s.r.o., so sídlom Pivovarská 9, Nitra, IČO: 54 068 126 proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 zastúpený AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036 o zaplatenie 5.960,26 €, na odvolanie žalobcov 1./, 2./ proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 5Csp/8/2020-326 zo dňa 11. januára 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcom 1./, 2./ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že dňa 14.10.2016 uzavreli žalobcovia ako dlžníci so žalovaným ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. 5120166243 (typ úveru spotrebný úver na čokoľvek). Podľa zmluvy bol žalobcom poskytnutý úver vo výške 12.000 € a tento boli povinní uhrádzať v mesačných splátkach po 228,70 €, 10.deň v kalendárnom mesiaci. Bolo dohodnutých celkovo mesačných splátok a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 10.11.2024. Celkovo mali uhradiť sumu vo výške 21.950,90 € pri výške úrokovej sadzby 14,90 % p. a. v deň uzavretia úverovej zmluvy, RPMN 17,82 %, priemerná hodnota RPMN 9,22 %. Súčasťou zmluvy je aj jej príloha, súhlas s poistením k úveru, štandardné európskej informácie o spotrebiteľskom úvere.

1.2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami čl. 8, § 132 ods. 1, § 150 ods. 1 C.s.p., § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 2 písm. g), i), j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 52 ods.1, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 215 ods. 1 a 2 C.s.p. Predmetom konania boli nároky zo zmluvy o splátkovom úvere. Medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá má povahu tzv. absolútneho obchodu. Ide zároveň aj o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje režim zákona č. 129/2010 Z. z. Pre takéto zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky ovplyvniť.

Ide spravidla o formulárové zmluvy, čo je prípad aj prejednávanej veci. Aj samotný žalobcovia v žalobe potvrdzujú, že uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný žalobcom poskytol úver v celkovej výške 12.000 €. V prejednávanej veci bola medzi stranami uzatvorená písomná úverová zmluva. Pre určenie práva a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy. Treba zobrať do úvahy zásadu zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného ale aj občianskeho práva. Uzavretá zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich, najmä úrokov z úveru. Pre určenie práva a povinností zmluvných strán je preto dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú pritom z hľadiska ochrany spotrebiteľa kontrole prijateľnosti. Až v prípade, pokiaľ zmluva zmluvnú úpravu neobsahuje, alebo sú jej podmienky neprijateľné, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán ustanoveniami Obchodného, prípadne Občianskeho zákonníka.

1.3. Žalobcovia namietali, že v zmluve v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je stanovená správne celková čiastka spojená s úverom. Žalovaný totiž uviedol sumu vo výške 21.950,90 € a pritom už len matematickým súčinom dohodnutej výšky splátky a dohodnutého počtu splátok (96) túto čiastku prevyšuje ($228,71 \text{ €} \times 96 = 21.956,16 \text{ €}$). Okrem toho podľa žalobcov do celkovej čiastky spojenej s úverom žalobca nezapočítal dohodnutý poplatok za poistenie úveru. V prejednávanej veci zo zmluvy o splátkovom úvere je zrejماً výška úveru (12.000 €), druh a účel úveru, typ a výška úrokovej sadzby (fixná do splatnosti 16,90 % p.a. v deň uzatvorenia zmluvy, 14,90 % p.a. v deň uzatvorenia zmluvy po zohľadnení zľavy). Je dohodnutá výška splátky a splatnosť (od 10.12.2016 do 10.11.2024 vo výške 228,70 € mesačne, 10. deň v kalendárnom mesiaci), počet splátok 96, splatnosť úrokov a poplatkov (mesačne ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci); spôsob splácania (rovnorné s uvedením inkasného účtu a účtu pre poskytnutie úveru), ročná percentuálna miera nákladov (17,82 %), priemerná hodnota RPMN 9,22 %. Rovnako je dohodnutá celková čiastka spojená s úverom, ktorú musí klient zaplatiť, teda súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom (21.950,90 €), poplatok za poistenie (10,06 € splatný v termíne a periodicite splátky úveru). Žalobcovia a štatutárni zástupcovia žalovaného úverovú zmluvu dňa 14.10.2016 podpísali. Jej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 (VOP), Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 (POP), sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje. Prílohami zmluvy sú Súhlas s poistením k úveru, Splátkový kalendár. Žalobcovia teda svojimi podpismi potvrdili náležitosti uzavretej zmluvy, teda aj ročnú RPMN, priemernú hodnotu ročnej RPMN. Podľa čl. 2 bod 11 zmluvy je uvedené oprávnenie dlžníka odstúpiť od zmluvy do 14 dní od uzatvorenia zmluvy. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky zákonom určené náležitosti a žalobcovia boli s obsahom zmluvy náležite uzrozmiení, čo potvrdili svojimi podpismi. Za takýchto okolností nie je možné tvrdiť, že daný úver má byť kvalifikovaný ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovia namietali, že mal byť uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom, ktorá podľa ich tvrdenia mala byť v sume 22.921,92 €. Ak teda žalovaný uviedol celkovú čiastku, ktorú musia žalobcovia ako spotrebiteľia zaplatiť nesprávne a v ich neprospech, potom je v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov potrebné nazerať na túto náležitosť tak, ako keby v zmluve ani nebola uvedená, pričom nedostatok tejto náležitosti spôsobuje v zmysle § 11 ods. 2 písm. b) zákon č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. V tomto prípade súd súhlasí s procesnou obranou žalovaného a to o nesprávne uvedenej celkovej čiastke úveru vo výške 21.950,90 €, ktorým má byť výška poslednej splátky úverového záväzku. Nie je možné určiť všetkých 96 splátok v rovnakej výške, posledná splátka je nižšia o 5,26 €, čo inak je dohodnuté v úverových podmienkach, ktoré však žalobcovia k žalobe nepripojili, keďže nepriložili súdu kompletne uzavretú úverovú zmluvu. Posledná splátka matematickým prepočtom môže byť nižšia, akú má spotrebiteľ zaplatiť a rozdiel ide vždy k rukám peňažného ústavu. Celková čiastka, ktorá mala byť žalobcami vrátená je presne premietnutá do splátok a to v súlade so zákonom a so zmluvou a preto posledná splátka je menšia. Žalovaný v súlade so zmluvou platbu poistného do splátky a následne i do celkovej čiastky zahrnul a splátka 227,70 €, resp. 223,45 € v sebe zahŕňa aj poplatok za poistenie 10,06 € mesačne. Táto skutočnosť vyplýva z amortizačnej tabuľky. Keďže ju však žalobcovia nepredložili, tvrdia v tomto smere nesprávne skutočnosti. Z toho vyplýva, že žalovaný by nechcel viac ako je uvedené v zmluve a údaj o súčte všetkých dohodnutých splátok je správny. Je treba prisvedčiť argumentácii žalovaného, že vytýkaný rozdiel 5,26 € je tak marginálnou sumou, že nebola schopná narušiť ekonomické rozhodovanie žalobcov. Právny zástupca žalovaného uviedol, že takáto sankcia by bola úplne neprimeraná, keďže by mala znamenať sumu vo výške 5.960,26 €, čo je cca. 1133 - násobok

údajného rozdielu. Aj podľa názoru súdu by sa jednalo o tak tvrdú sankciu voči žalovanému, ktorá by absolútne vybočovala z princípu proporcionality sankcií. V prípade vyhovenia žalobe, by žalovaný stratil nárok na úroky a poplatky, t.j. v podstate uplatňovanú sankciu a v tom prípade by výkon podnikateľskej činnosti nebol nielenže ziskový ale v dôsledku rozhodnutia súdu stratový. Podľa názoru súdu k takémuto postupu naozaj nie je žiadny právny ani vecný dôvod.

1.4. Ďalšia námietka žalobcov spočívala v tom, že v zmluve je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v ich neprospech ako spotrebiteľov. K tejto tvrdenej skutočnosti súd prvej inštancie poukázal na tvrdenia žalovaného, ktoré sú správne, že ani tento dôvod nemôže obstáť a to už len preto, že ho žalobcovia odvodzujú od údajne nesprávnej výšky celkovej čiastky nákladov spojených s úverom. Vzorec na výpočet RPMN je uvedený priamo v zákone a ak sa žalobca chce domáhať určenia bezúročnosti, bolo jeho procesnou povinnosťou tvrdiť, v čom je údaj o RPMN nesprávny. Nie je možno priradiť k výpočtu na webovom portáli ekonomika.sme.sk, na ktorý sa žalobcovia odvolávajú. Takýto údaj nemá absolútne žiadnu výpovednú lehotu a záväznosť a nie je z neho vôbec zrejme podľa akého vzorca sa príslušný údaj vypočítaval. Výpočty na tomto portáli boli inak iba orientačné. V tomto smere žalobcovia naozaj neunesli bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie považoval za potrebné vyjadriť sa aj k procesnej stránke veci. Procesné právo podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Jednak ide o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ust. § 132 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého sú strany v spore povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazná povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží v zásade na účastníkoch konania. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Základnou procesnou povinnosťou žalobcu je predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, ktorými sa formuje skutkový základ žaloby. Túto povinnosť nemôže splniť nikto iný ako žalobca a jeho prípadná pasivita nemôže byť ani korigovaná zásahom súdu. Nespĺnenie povinnosti relevantne tvrdiť rezultuje do procesnoprávnej sankcie v podobe straty sporu. Zákonodarca v dôvodovej správe k ust. § 150 C.s.p. uvádza: „Navrhovaná právna úprava zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nespĺnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu“. Musí zároveň ísť o priame tvrdenia žalobcu. Civilný sporový poriadok neumožňuje tvrdenia nepriame, prostredníctvom odkazu na označené alebo predložené dôkazné prostriedky, práve naopak, takéto „zjednodušovanie“ povinnosti tvrdenia výslovne zakazuje ust. § 132 ods. 2 C.s.p.: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy“. Nestačí, že určité skutočnosti prípadne vyplývajú z dôkazných prostriedkov. Bolo by v rozpore s požiadavkami rovnosti zbraní a kontradiktórnosti sporového procesu, keby mal žalovaný „hádať“, ktoré skutočnosti tvoria predmet sporu, preto je elementárnou povinnosťou žalobcu precízne skutkovo vymedziť predmet žaloby prostredníctvom tvrdení a následne preukázať tvrdené skutočnosti v rámci dôkazného bremena. Rozsah povinností žalobcu na relevantné tvrdenie je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá má byť použitá na právne posúdenie žaloby. Hypotéza právnej normy vymedzuje okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré je strana sporu povinná tvrdiť a následne preukázať. Žalobcovia neunesli v žiadnom prípade dôkazné bremeno v časti namietanej nesprávne určenej RPMN. Súd za takýchto okolností ani tejto námietke žalobcov, že daný úver má byť kvalifikovaný ako bezúročný a bez poplatkov nemohol vyhovieť a žalobu zamietol.

1.5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov, už sa ďalej nezaoberal uplatneným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože tento mal podľa žalobcov uvádzaných skutkových tvrdení svoj právny základ, práve v namietanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie v odôvodnení nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

1.6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., teda vychádzajúc zo skutočnosti, že plne úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcom, súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podali odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. žalobcovia 1./, 2./, ktorým sa domáhali, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 C.s.p. ho zmenil tak, že zaviazá žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcom sumu vo výške 5.960,26 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.960,26 € od 21.02.2020 do zaplataenia a žalobcom prizná vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania prvoinštančného ako aj odvolacieho konania.

2.1. Žalobcovia uviedli, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec ohľadom nároku uplatneného žalobou a ohľadom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovaným na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX pre nesprávne uvedenie celkovej čiastky spojenej s úverom. Závery súdu prvej inštancie boli nesprávne. V danom prípade išlo o nároky z bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo tak, že dodávateľ si vymienil od spotrebiteľov aj platenie nad rámec ich právnych povinností, a to z dôvodu, že dodávateľ uviedol spotrebiteľov do omylu v otázke zákonom požadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy v zmluve dodávateľ deklaroval hodnotu týchto náležitostí v rozpore s objektívnou realitou, v dôsledku čoho sa na tieto náležitosti má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe nazerať tak, ako keby ani v zmluve neboli uvedené čo má nepochybne právny následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti takto poskytnutého úveru. Dodávateľ mal nárok len na vrátenie poskytnutej sumy istiny úveru, ktorú však žalobcovia žalovanému zaplatili a navyše mu bez právneho dôvodu zaplatili nad rámec tejto sumy čiastku, ktorá je predmetom tohto konania 5.960,26 €. V tomto smere je extrémne prekvapivé odôvodnenie súdu uvedené v bode 72. odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého mali svojim podpisom potvrdiť náležitosti uzavretej zmluvy, teda aj ročnú RPMN a priemernú RPMN. Podľa tohto záveru by žiaden úver nemal byť posúdený ako bezúročný a bez poplatkov pre neuvedenie zákonom požadovaných náležitostí, resp. ich nesprávne uvedenie zo strany dodávateľa, ktorý zmluvu spotrebiteľovi predostrel na podpis, nakoľko každá spotrebiteľská úverová zmluva musí byť zo zákona písomná a ak by platil takýto ničím neodôvodnený záver súdu prvej inštancie potom by sa spotrebiteľ po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemohol domáhať určenia jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti paradoxne práve z dôvodu, že zmluvu podpísal, a teda v zmysle posúdenia súdu potvrdil tieto chybné uvedené náležitosti. Súdna prax takéto právne posúdenie odmieta a uvedenie zákonom požadovaných náležitostí skúma, rovnako ako aj ich správnosť, na základe čoho vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia vecí. V tomto smere žalobcovia poukázali na súdne rozhodnutia, ktorých predmetom bolo právne posúdenie v zásade totožnej otázky, akú riešil aj súd prvej inštancie v tomto konaní (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.06.2021, sp. zn. 11CoCsp/21/2021, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.11.2022, č. k. 11CoCsp/55/2021, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.02.2022, sp. zn. 17CoCsp/39/2021). Súdna prax dospela k opačnému záveru ako súd prvej inštancie a síce záver, že pri nesprávnej uvedenej celkovej čiastke spojenej s úverom je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a dodávateľ tak má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny. Súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s tým, že ak by bolo pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že posledná splátka úveru mala byť v inej výške, než tej, ktorá je uvedená priamo v zmluve (čo súd bez bližšieho odôvodnenia nekriticky akceptoval), potom nie je zrejmé, prečo toto nebolo premietnuté do základných podmienok poskytnutého úveru. Ak mala byť výška poslednej splátky v inej výške, ako bolo dohodnutých 228,71 €, potom by to v základných podmienkach muselo byť uvedené. Žalovaný ako dodávateľ musel vedieť už v čase uzatvárania zmluvy, akú sumu mu majú spotrebiteľia pri riadnom a včasnom plnení zmluvy vrátiť a teda musel poznať aj prípadnú výšku poslednej splátky. Absentuje aj vysporiadanie sa s tým, aké právne následky pre prípadnú platnosť zmluvy, ak je jedna a tá istá vec v zmluve upravená rôzne a to napriek tomu, že žalobcovia na túto skutočnosť upozornili súd prvej inštancie aj v podaní zo dňa 02.11.2020. Ak by platilo tvrdenie žalovaného o tom, že v obchodných podmienkach bol obsah záväzku žalovaných upravený inak, potom je na mieste poskytnúť odpoveď na otázku, či takéto navzájom si odporujúce zmluvné dojednania nespôsobujú absolútnu neplatnosť zmluvy pre jej neurčitost' a tým povinnosť strán sporu vrátiť si navzájom poskytnuté plnenia. Rovnako sa súd prvej inštancie nevysporiadal s tým, že žalovaný vyhotovil dokumentáciu, ktorá je v priamom rozpore so základnými podmienkami úveru uvedenými v zmluve o splátkovom úvere č. 5120166243, v ktorých je jasne a nezameniteľne uvedené. Žalovanému nič nebránilo uviesť priamo do zmluvy, že úver má byť splácaný v 95 splátkach po 228,71 € a poslednou splátkou vo výške 223,45 €.

2.2. Súd prvej inštancie neposkytol vôbec žiadnu odpoveď na zásadné otázky, že prečo podľa jeho názoru nie je právne relevantný práve údaj uvedený v základných podmienkach zmluvy, prečo je

podľa jeho názoru právne akceptovateľné, ak by dodávateľ upravil tak závažný údaj, ako je výška poslednej splátky úveru inak v samotnej zmluve a inak v ostatnej dokumentácii a najmä z akého dôvodu by v takom prípade malo dojednanie v tej istej dokumentácii prednosť pred zmluvou a či na danú vec aplikoval ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nesprávny je poukaz súdu prvej inštancie na amortizačnú tabuľku. Z odôvodnenia nie je zrejmé, ako má amortizačná tabuľka ovplyvňovať dojednanie uvedené v zmluve a prečo nie je súčasťou základných dojednaní samotnej zmluvy. Akceptovanie takýchto záverov súdu prvej inštancie by vlastne znamenalo, že obsah dojednaní je uvedený priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere je irelevantný, nakoľko rozsah záväzku spotrebiteľa sa neriadi zmluvnými dojednaniami a stanovuje sa primárne podľa dojednaní uvedených v obchodných podmienkach, amortizačnej tabuľke, prípadne iných dodávateľom vystavených dokumentov, ktoré nie sú spotrebiteľom ani len podpísané a nie je zrejmé, či mu vôbec boli zo strany dodávateľa poskytnuté a to aj za takého právneho stavu, ak by tieto dojednania boli v priamom rozpore so zmluvnými dojednaniami. Celková čiastka uvedená v zmluve bola žalobcom uvedená v sume 21.950,90 €. Celková čiastka mala byť podľa žalobcov vypočítaná na sumu 22.921,92 €, čím žalovaný uviedol žalobcov do omylu, pričom tento nesprávny údaj mohol viesť k presvedčeniu, že úver je poskytnutý za iných podmienok, čo mohlo ovplyvniť aj celkové správanie spotrebiteľa a jeho rozhodnutie čerpať úver práve od žalovaného. Nedostatok takejto náležitosti spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Žalobcovia ďalej poukázali aj na nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie napadnutého súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie uvádza v bode 73. odôvodnenia, že rozdiel predstavuje sumu 5,26 € čo je však v rozpore s obsahom súdneho spisu, keďže žalobcovia už v podanej žalobe tvrdili, že celková čiastka spojená s úverom v skutočnosti predstavuje 971,02 €. Nie je pravdivé a správne konštatovanie súdu, že žalovaný by nechcel viac ako je uvedené v zmluve.

2.3. Žalobcovia nesúhlasili ani s právnym posúdením súdu, na základe ktorého podľa názoru súdu neunesli bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno, nakoľko nešpecifikovali v čom je údaj o RPMN nesprávny, pričom v tomto smere je rozhodnutie súdu prvej inštancie v priamom rozpore s všeobecne uznávanou negatívnou dôkaznou teóriou, ako aj rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Žalobcovia v tomto smere poukazujú v prvom rade na to, že už priamo v podanej žalobe uviedli nasledovné tvrdenia. Žalobcovia uniesli bremeno tvrdenia, pokiaľ tvrdil, že RPMN je uvedené v zmluve v nesprávnej výške, čo spôsobuje rovnako zákonnú sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe takejto zmluvy, čo zároveň preukazuje, že žalovaný prijal plnenie, ktoré netvorí predmet tohto konania, bez právneho dôvodu. Nemožno však uniesť dôkazné bremeno ohľadom negatívnej skutočnosti, t. j. nesprávnosti tohto údaju. Neexistencia čohokoľvek sa totiž objektívne nedá preukázať keď v tomto smere poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.02.2010, sp. zn. 4Cdo/13/2009. Nemožno sa stotožniť s tým, že súd vyžaduje od spotrebiteľov, aby preukazovali nesprávnosť výpočtu RPMN (teda negatívnu skutočnosť), pričom nechá bez povšimnutia to, že v konaní možno preukázať správnosť uvedenia RPMN pričom dôkazné bremeno o tomto tvrdení ležalo na žalovanom, keďže na rozdiel od negatívnej skutočnosti sa správnosť RPMN v konaní nepochybne preukázať mohla. Žalobcovia poukazujú na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.júna 2010, sp. zn. 5Obdo/52/2010 a zastali názor, že nemajú nijakú možnosť preukázať negatívnu skutočnosť, ak je RPMN uvedené v rozpore s realitou. Súd prvej inštancie mal v súlade s ustanovením § 295 C.s.p. možnosť vykonať dôkazy na zistenie správneho RPMN ale na túto skutočnosť rezignoval.

2.4. Žalobcovia s ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti nesúhlasia s rozhodnutím súdu prvej inštancie a majú za to, že toto rozhodnutie si vyžaduje okamžitú revíziu zo strany odvolacieho súdu. Žalovaný síce formálne splnil všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje, avšak v nesprávnej výške, na základe čoho je v zmysle platných právnych predpisov, ako aj ustálenej rozhodovacej praxe súdov, potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovia mu boli tak povinní vrátiť žalovanému titulom poskytnutého úveru len skutočne poskytnuté finančné prostriedky, t. j. sumu vo výške 12.000 €. Žalobcovia zaplatili žalovanému sumu 17.960,26 €, v dôsledku čoho rozdiel medzi touto sumou a reálne poskytnutým úverom prijal žalovaný bez právneho dôvodu. K bezdôvodnému obohateniu, ktoré je predmetom tohto konania došlo na základe jedného plnenia a to poslednou platbou žalobcov titulom úveru, vykonanou dňa 10.12.2019, v celkovej výške 9.166,77 €. Časťou tejto platby vo výške 3.206,5 € k zániku záväzku žalobcov zo zmluvy splnením, nakoľko touto platbou žalobcovia doplatili úver do výšky skutočne poskytnutej istiny 12.000 €, a časťou tejto platby vo výške 5.960,26 € k prijatiu bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcov 1./2./ nevyjadril.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozsahu t.j. v celom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1./2./ nie je dôvodné.

5. Predmetom tohto konania bol nárok žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 5.960,26 €. Medzi stranami nebolo sporné, že strany uzavreli dňa 14.10.2016 zmluvu o splátkovom úvere, ktorým žalovaný poskytol žalobcom 1./ a 2./ spotrebiteľský úver v sume 12.000 €. V zmluve boli dojednané ďalšie zmluvné náležitosti, v zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 14,90 %, bolo dohodnutých 96 mesačných splátok v sume 228,71 €, RPMN vo výške 17,82 %, priemerná RPMN 9,22 %, celková čiastka, ktorú mali žalobcovia vrátiť bola v sume 21.950,90 €. Medzi stranami bolo sporné, že či všetky náležitosti boli uvedené správne, a to konkrétne sporná bola celková čiastka, ktorú majú žalobcovia zaplatiť a to z dôvodu, že v nej nebolo obsiahnuté poistné a nebola uvedená výška poslednej splátky, a taktiež bolo sporné uvedenie výšky ročnej percentuálne miery nákladov. Sporné bolo medzi stranami či treba považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a teda, či prišlo k vzniku bezdôvodného obohatenia.

6. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6.1. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

6.2. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

6.3. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare..

6.4. Podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd zato, že preskúmanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220

C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval vyššie uvedené právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery o nedôvodnosti žaloby, keď dospel k správnym právnym záverom, že vyššie zmienená zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, a úver poskytnutý žalobcom nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov a preto neprišlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu.

8. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal otázkou či bolo v zmluve uvedená správna náležitosť celkovej čiastky spojenej s úverom. Námetka žalobcov spočívala v tom, že žalovaný v zmluve neuviedol, že posledná splátka je v inej výške ako ostatné splátky, a teda matematický súčin 96 splátok v sume 228,71 € je iný ako je celková čiastka spojená s úverom v sume 21.950,90 €. Žalobcovia v odvolaní správne poukázali na rozhodovacu prax súdov, keď odvolací sú navyše tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/161/2018, ktorý tiež dospel k záveru tak ako uvádzajú žalobcovia, že ak posledná splátka vychádza v inej výške, dodávateľ je povinný takýto údaj uviesť priamo v zmluve o úvere. Krajský súd v Nitre mal za to, že nebol ani len uvedený údaj o tom, že výška poslednej splátky bude vypočítaná inak a tiež údaj o tom, že bude o výške splátky dodatočne informovaný. Takéto konanie veriteľa je zavádzajúce a v neprospech spotrebiteľa, pretože dlžník nemá presnú vedomosť o jednej zo základných náležitosti úverovej zmluvy, a to presnej výšky všetkých požadovaných splátok.

8.1. Tieto rozhodnutia označené žalobcami, resp. rozhodnutie Krajského súdu v Nitre nie sú aplikovateľné na daný prípad, lebo sa týkali situácie, keď nebol v zmluve uvedený údaj o tom, že by malo prísť k inej výške splátky ako boli dohodnuté. V danom prípade priamo v zmluve bolo uvedené, pri dojednaní splátky, že výška splátky je 228,71 € mesačne 10.deň v kalendárnom mesiaci, výška poslednej splátky úveru je uvedená v splátkovom kalendári. V danom prípade má odvolací súd za to, že z uvedeného zmluvného dojednanja je zrejmé, že žalobcovia mali mať zo zmluvy vedomosť o tom, že výška poslednej splátky bude v inej ako dohodnutej výške. Splátkový kalendár bol prílohou zmluvy o úvere. Žalobcovia mali teda dostatočnú možnosť sa oboznámiť sa s výškami splátky bez toho, aby boli uvedený do omylu alebo žeby dojednanie v zmluve boli dojednané v neprospech spotrebiteľov. Nie je úlohou súdov sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, ak je zo zmluvy jednoznačne zrejmé, že výška poslednej splátky bude v inej výške ako boli zvyšné splátky, aj keď samotná suma poslednej splátky nebola v zmluve uvedená, avšak v zmluve bol odkaz kde je možné uvedenú sumu nájsť a to konkrétne v prílohe zmluvy.

9. Odvolací súd má ďalej za to, že pokiaľ ide o poistné plnenie je potrebné zaradiť ho do celkových nákladov, nakoľko zo zmluvy tak ako je uzavretá vyplýva, že žalobcovia nemali možnosť uzavrieť poistenie odmietnuť, hoci v zmluve je uvedené, že sa poistenie nevyžaduje. Zmluva však žalobcom neumožňuje si vybrať, či bude zmluva o spotrebiteľskom úvere poistená alebo nie. Prílohou zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol aj súhlas s poistením úveru. Tvrdenie žalobcov, že podľa nich malo byť aj poistenie zarátané do celkových nákladov je správne, avšak podľa zmluvnej dokumentácie vyplýva, konkrétne z bodu 5. súhlasu s poistením k úveru, že poplatok sa zaplatí v rámci mesačnej splátky. Z uvedeného vyplýva, že výška splátky má v sebe zahrnúť aj splátku poistného. V zmluve uvedená výška poplatku za poistné v sume 10,06 € teda podľa vyššie uvedeného ustanovenia má byť súčasťou splátky v sume 228,71 €. V konaní pred súdom prvej inštancie ani teraz v odvolacom konaní nebolo nijakým spôsobom spochybnené dojednanie uvedené v súhlase s poistením. Odvolací súd tak vychádza z toho, že splátka obsahovala aj uvedený poplatok, a teda aj poistné je zahrnuté do celkovej čiastky úveru a teda ani tento argument žalobcov nijako nespochybnil správnosť zmluvného dojednanja.

10. Žalobcovia aj v odvolaní zotrvali na námietke ako v konaní pred súdom prvej inštancie, že v zmluve bola uvedená nesprávna výška RPMN, keď si výšku RPMN kontrolovali cez kalkulačku vedenú na internetovom portáli. Odvolací súd je názoru, že nie je možné absolútne vychádzať z hodnôt RPMN, ktoré uvádzajú jednotlivé kalkulačky prístupné na internete. Presný vzorec na výpočet RPMN je obsiahnutý v právnych predpisoch, a pri internetových kalkulačkách nie je možné zistiť, či obsahujú presný vzorec. Odvolací súd prostredníctvom kalkulačky obsiahnutej v "aplikácii súdny manažment" v zmysle Inštrukcie MS SR č. XXXXX/XXXX/XXX, ktorou sa upravujú podrobnosti o používaní súdneho manažmentu na spracovanie súdnej agendy v súvislosti s finančnými operáciami prekontroloval, či výška RPMN zodpovedá zmluvnému dojednaniu a podľa údajov zo zmluvy zadaných do kalkulačky, vyšla suma tak ako ju uviedol žalovaný v zmluve. Odvolací súd preto v súlade so súdom prvej inštancie zastáva názor,

že v danom prípade žalobcovia nepreukázali právne relevantným výpočtom, že RPMN bolo uvedené nesprávne a v neprospech spotrebiteľa.

11. Odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie dospel k záveru má za to, že v danom prípade nebolo preukázané, že zmluva neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, že žalobcovia boli uvedení do omylu, že mali v zmluve nesprávne uvedené náležitosti ako celkovú čiastku spojenú s úverom a nesprávne uvedené RPMN. Uvedené náležitosti boli uvedené správne a preto nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov a zo strany žalovaného neprišlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcov.

12. Ďalšími námietkami žalobcov uvedenými v odvolaní sa odvolací súd opätovne nezaoberal, keď tieto nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, sú v rovine úvah bez podloženia relevantných dôkazov. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05). Samotná skutočnosť, že žalobcovia sa nestotožňujú s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalobcov o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil od príslušných ustanovení C.s.p., Občianskeho zákonníka zákona č. 129/2010 Z. z. a ani nepoprel ich účel a význam, keď dospel k záveru, že žaloba žalobcov je nedôvodná z dôvodov uvedených vyššie.

13. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ktorým súd žalobu zamietol v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, ods. 2 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).